

MUTANT CHRONICLES

LOST ON NERO

Na konci tažení známého pouze jako Velká bitva o Ganymedes byl během závěrečné Bitvy o Asgard Sector zničen obrovský teleportační portál, kterým Černá legie odkudsi přisunovala posily. Během svého zničení vyvolal obrovský záblesk pronikavého světla, který zaplavil jeho nejbližší okolí. Teprve až po nějaké době se přišlo na to, že přes padesát vojáků během tohoto záblesku beze stop zmizelo.

1. den: Když přišel Charles Brown, poručík imperiálních Beranů, k vědomí, zjistil, že leží na kamenité zemi. První, co uviděl, bylo zatemnělé nebe, kterým křížovaly obrovské blesky. Nejdříve si myslel, že na Ganymedu zuří bouře, ale když se rozhlédl kolem sebe, nepoznával tu krajinu. V dálce na obzoru se táhlo vysoké pohoří ostrých skal a činných sopek, které do nebe vyvrhovaly oheň, popel a dým. V horkém vzduchu byla cítit síra. Brown nevěděl, co se to děje. Ať už byl kdekoliv, na Ganymedu to nebylo. Předpokládal, že se nějakým způsobem dostal na jiný Jupiterův měsíc, nebo možná na měsíc Saturnu. Ale zarazilo ho to, protože žádný z měsíců s takovými podmínkami není terraformován – nemá dýchatelnou atmosféru.

Brown s vypětím všech sil vstal, aby se rozhlédl kolem. Ihned zjistil, že kolem něj leží spousta dalších vojáků, většina z nich byla imperiálního původu, ovšem byli tu i vojáci z ostatních korporací a dokonce i z Bratrstva. Někteří také již vstali a taktéž se velmi divili nad tím, kde jsou. Zdálo se, že nikdo není zraněn, pouze velmi zmaten. Brown si všiml také tří rozbitých vozidel, která se nacházela opodál. Byly to obrněné transportéry: jeden imperiální Vermin, druhý bauhauský Nosorožec a třetí kapitolský APC 105 „Pes“. Všude se také povalovaly zbraně, krabice s vojenským vybavením a municí a kovové úlomky trupů dalších vozidel.

Po nějaké chvíli za Brownem přišel jeden z imperiálních vojáků v uniformě Černých duchů. Představil se jako Alec Purvis. Snažil se zjistit, co se stalo, ale Brown mu nedokázal odpovědět. Když byli všichni již zcela při vědomí, sešli se, aby debatovali. Brown všechny spočítal a zjistil, že jich je celkem 58. Nikdo však pro událost neměl žádné vysvětlení. Nějací kapitolské vojáci zapnuli polní vysílačku s dlouhým dosahem a snažili se zavolat o pomoc, ale signál byl silně rušen. Rozhodli se tedy, že vyšplhají na nejvyšší skalní výstupek v okolí, aby okolní skály signál nerušily.

Když se vrátili dolů, oznámili, že v dálce na obzoru spatřili obrovský magmatický oceán. To bylo poměrně šokující zjištění, protože na žádné známé planetě se magmatický oceán takové velikosti nenachází. Další špatnou zprávou bylo, že signál vysílačky byl stále rušen, zřejmě za to může silná bouře, která stále probíhá. Nikdo nevěděl, co dělat.

Z davu přeživších vystoupila žena v brnění Valkýry – jmenovala se Anastacia Hamillová – a prohlásila, že jedinou planetou, která odpovídá tomuto popisu, je Nero. To způsobilo mezi vojáky poprask. Někteří tomu nechtěli uvěřit, jiný zas propadli zoufalství. Všem bylo ale jasné, že je zničený teleportační portál přenesl někam zcela jinam, a že pomoc asi hned tak nepřijde.

Když se blížil večer, bylo nutné postavit nějaký tábor. Purvis navrhl, že rozbité transportéry mohou sloužit jako efektivní přístřešky. Využil svého opravářského výcviku a začal interiéry transportérů upravovat, aby byly pohodlnější. Při tom mu pomáhal Oliver Borgmann, bauhauský Dragoun. Borgmann zjistil, že ten Nosorožec patřil jemu. Vysvětlil, že ho byl během bitvy nucen opustit poté, co dostal silný zásah do motoru. Za pár hodin jsou interiéry připraveny a vojáci mohou jít spát. Hamillová rozhodla, že vždy někdo bude stát na hlídce, protože všude kolem se mohou potulovat Černí legionáři.

2. den: Vojáci, kteří měli zrovna noční hlídku, v dálce zaslechli nelidský řev. Jistě patřil nějakému monstu Černé legie. Když se všichni probudili, Hamillová rozhodla, že se všichni musí dostatečně ozbrojit. Zbraní a municí tu bylo koneckonců dost. Purvis zprovoznil palubní zbraně transportérů, takže z nich udělal efektivní obranná stanoviště. Vojáci si mezi sebou rozdělovali zbraně a municí, ovšem když měli výbavu dostat vojáci Kybertroniku, do celé věci se vložila Hamillová.

Nechtěla dovolit, aby byly cenné zbraně předány do rukou vojákům Kybertroniku, kterým vůbec nevěřila. Vzhledem k tomu, že se nachází na Neru, všude kolem je jistě velká koncentrace Černé symetrie, takže hrozí, že se tito kyborgové kdykoliv zblázní a bezhlavě napadnou ostatní přeživší. Ovšem na druhou stranu, vojáci Kybertroniku byli ze všech přítomných nejefektivnější a měli největší šanci na přežití. Brown se vojáků z Kybertroniku zastal, ačkoliv je také příliš nemusel, ovšem Hamillová si nedala říct. Nařídila, aby byli odzbrojeni a neustále pod dozorem ostatních.

5. den: Přeživší shromáždili veškeré zásoby munice, jídla a pití. Zjistili, že jídlo a voda vydrží tak maximálně na týden, takže se s nimi bude muset šetřit. Edward White, kapitolský Polní zdravotník, dostal na starost rozdělení všech zásob na skromné příděly. White také shromáždil všechny léky a zřídil malou táborovou ošetřovnu.

7. den: Vojáci, kteří měli zrovna noční hlídku, nevydrželi a usnuli. Spali zrovna v tu chvíli, kdy se k táboru přiblížila skupinka dvanácti Nemrtvých legionářů vedená Centurionem. Skupinka tiše infiltrovala až do prostředí tábora a Centurion si ho celý prohlédl. Když uviděl spící Valkýru, rozhodl se, že tu zabije jako první. Vytáhl svůj meč Skalak a chystal se ho zabodnout do oběti, když tu náhle jeho ruku zastavila paže jakéhosi vojáka, který se objevil za jeho zády. Voják Centurionovi rychlým pohybem vytrhl meč z ruky a probodl ho. Centurion zařval bolestí, čímž Hamillovou probudil. Ta instinktivně tasila svoji pistoli a svítilnu a namířila je na postavu, připravena ihned vystřelit. Kužel světla však odhalil, že tím mužem je kybernetický Chaseur, který právě Hamillové zachránil život.

Hamillová vzbudila celý tábor. Vojáci postříleli nehybné Nemrtvé legionáře, aby už nebyli nijak nebezpeční. Chaseur se představil jako Liam Daniels. Hamillová se jeho činem nechala přemluvit a dovolila, aby i vojáci Kybertroniku měli zbraně. Uvědomila si také, že velkou výhodou Chaseurů je to, že nemusí spát, takže z nich budou dobré noční hlídky.

10. den: Hamillová rozhodla, že by bylo vhodné, kdyby přeživší měli lepší informace o okolí tábora, aby je nic už nemohlo překvapit. Vojáci souhlasili a tak se všichni rozdělili do čtyř týmů. Každý se vydal jedním směrem. Několik vojáků zůstalo v táboře, aby ho hlídali. Jedinou nevýhodou bylo, že vysílačky byly rušené těmi bouřemi v atmosféře, takže spolu týmy nemohly mluvit. Ale i kdyby fungovaly, stejně je nechtěly použít, aby je náhodou Černá legie nezachytila.

12. den: Týmy podrobně prozkoumávaly celé okolí. Jeden z týmů, vedený imperiálním polním agentem IKB Maxem Olivierem, po dvou dnech konečně překonal vysoké skalnaté pohoří na západě a naskytl se mu tak pohled na něco překvapivého – ve vzdálenosti pouhých 20 kilometrů od tábora leží kamenný portál, který je identický s tím na Ganymedu. V jeho okolí se zdržovalo několik kohort a vozidel, ale žádná velká obrana to nebyla. Černá legie zřejmě zjistila, že druhý portál byl zničen, takže tento už nemá význam.

14. den: Tento týden je kritický – došly všechny zásoby potravin a vody. Vojáci pátrali po čemkoliv, co by šlo sníst, ale marně.

19. den: Začali umírat první vojáci na nedostatek vody a jídla. Vojáci Kybertroniku to zvládají dobře, ti totiž nemusí tak často jíst ani pít. Ovšem je otázkou času, kdy i oni budou potřebovat se posilnit.

25. den: Vojákům nezbyvá nic jiného, než sníst mrtvá těla svých kolegů. Hamillová a další vojáci Bratrstva byli nejdříve zásadně proti, protože to je znesvěcení lidského těla. Málem se strhla rvačka, kterou ale Hamillová sama ukončila. Nechala se přemluvit. Tábor si totiž potřebuje zachovat jednotu.

30. den: Táborový lékař Edward White a kybernetická Dr. Diana No.49 (Dr. Diany jsou klonovaní polní doktoři Kybertroniku, tato je 49. klonem) navrhli, aby byla vojákům přidělována bojová droga Energie, která zvyšuje fyzickou kondici uživatele a zahání únavu. Měla by pomoci zlepšit zdravotní stav a zahnat pocit hladu.

33. den: Alec Purvis prohledal všechny zásoby vojenského materiálu, který se sem přenesl, a vybral z nich potřebné součástky. Z nich nakonec sestavil několik recyklátorů vody – jsou schopné například z lidské moči odfiltrovat nečistoty a zanechat jen čistou vodu. Purvis vypočítal, že díky recyklátorům má tábor zajištěno deset litrů vody denně. White si vzal opět na starost její přísné přerozdělování.

38. den: Na tábor opět zaútočila Černá legie. Přesto se zatím nezdá, že by o přítomnosti lidí tušila. Bylo to spíše náhodné odhalení. Asi 20 Nemrtvých legionářů, několik Nekromutantů a jeden Centurion napadli tábor, ovšem nepočítali s jeho obranou. Během bitvy byli všichni útočníci postříleni – až na jednoho. Centurion utekl pryč. Kapitolská agentka MIC Natalie Fraserová se za ním ihned rozběhla. Kdyby se Centurion vrátil ke svým, informoval by je a pak by se vrátil i s obrovskou přesilou.

Fraserová nakonec Centuriona dohonila a utkala se s ním. Po krátkém boji ho zabila, ovšem sama utrpěla těžká zranění. Když se dlouho nevracela, vojáci se pro ní vydali a donesli ji zpět do tábora. V táboře některé vojáky napadlo sníst mrtvé Černé legionáře. Hamillová to zakázala, protože těla legionářů obsahují nekrotechnologii a biotechnologii, která může mít neblahý vliv na lidský organizmus. Vojáci však i přes to několik těl snědli. Když se to Hamillová dozvěděla, postřílela je. Pak nařídila mrtvá těla legionářů spálit.

47. den: Samuraj Otojiro Sato se vrátil z průzkumu okolí tábora s dobrou zprávou: přímo za skalami, které tábor obklopují, našel zaklíněný rozbitý transportér. Zřejmě byl také teleportován a exploze ho vrhla mezi skály. Alec Purvis a Oliver Borgmann se vydali transportér prozkoumat. Byl to Pásovec, vznášedlo Kybertroniku. Uvnitř byly nalezeny nějaké zásoby munice a dokonce i potravin a vody. Vše bylo přeneseno do tábora.

55. den: Stalo se něco zlého. Deset vojáků, kteří měli zrovna noční hlídku, kamsi zmizelo. Přišlo se na to až ráno. Spolu s nimi však zmizeli i jejich osobní věci, nějaké zásoby jídla (naporcované lidské maso), několik lahví vody a dokonce i dva recyklátory. Bauhauský Blitzler Rafael Ferrer řekl, že ty muže znal a často si s nimi povídal. Před několika dny prý slyšel, jak si domlouvají útěk z tábora. Dokonce ho přemlouvali, aby šel s nimi. On ale odmítl a slíbil, že o jejich útěku nikomu neřekne. Když se jich ptal, proč chtějí utéct, řekli mu, že je to kvůli Hamillové. Nechtěli prý už poslouchat rozkazy té fanatické ženy. Nejvíce je rozzuřilo, když postřílela ty muže, kteří snědli maso legionářů. Byli to totiž jejich přátelé a spolubojovníci z bitvy.

60. den: Začíná se projevovat nedostatek vody. Táboru chybí ty dva recyklátory, které byly před pěti dny ukradeny. Strhla se rvačka a několik vojáků při ní zemřelo. Hamillová však celou situaci opět uklidnila. Purvis říká, že by se z vraku Pásovce dali získat nějaké součástky pro stavbu dalších recyklátorů. Chasseur Liam Daniels souhlasil, že pomůže při stavbě. Zná totiž dobře konstrukci tohoto kybernetického vozidla.

63. den: Purvis a Daniels společnými silami rozebrali téměř celý Pásovec a z jeho součástek sestavili recyklátory, ale něco mnohem lepšího – vodní kondenzátor. V atmosféře Nera se nachází určité množství vody, které dokáže kondenzátor získat. Za den dokáže vyprodukovat dvacet litrů.

66. den: Noční hlídka opět v dálce zaslechla ten hrozivý bestiální řev. Zdá se, že to nějaké velké monstrum, které dosud nebylo viděno nikde ve válečných zónách.

70. den: Nedostatek jídla se ale stále projevuje. Za těch sedmdesát dní zemřelo (či odešlo) již 32 vojáků, takže nyní jich zbývá jen 26. Manipulátor Gervasius Byrne, schopný uživatel Umění Bratrstva, použil své Umění Manipulace k průzkumu okolí. Vycítil, že se ve skalách nachází jakýsi život, možná místní zvířata. Ovšem přesto nabádá k opatrnosti. Ferrer navrhuje, aby byly tyto formy života vystopovány a prozkoumány. Pokud to jsou skutečně zvířata, mohla by sloužit jako zdroj potravy.

72. den: Byrne, Ferrer a Max Olivier, který je schopným ostřelovačem, se vydali na průzkum. Byrne své dva kolegy navigoval pomocí Umění. Konečně ve skalách našli několik malých jeskyní, ze kterých ona aura života vyzařovala. Prozkoumali je a našli skupinku jakýchsi plazů o velikosti psa. Plazi nevypadali příliš nebezpečně a tak je trojice pozabíjela. Olivier pak prohledával okolí a svoji ostřelovací puškou ulovil dalších dvacet kusů.

74. den: Trojice lovců se vrátila do tábora a rozdala všem padesát úlovků. Dr. Diana No.49 prozkoumala tvory pomocí biologické detekční soupravy a potvrdila, že jsou zdravotně nezávadní. Byrne informoval, že ve skalách cítí ještě velkou koncentraci aury života, takže tvorů je tam dostatek.

86. den: Stalo se něco špatného. Patnáct vojáků zemřelo, zcela náhle. Mezi mrtvými je i Oliver Borgmann a doktor Edward White. Dr. Diana No.49 provedla pitvu těl a zjistila, že všichni zemřeli na otravu krve. Odhalila, že za jejich smrtí stojí právě ti tvorové, které všichni jedli. Pravděpodobně se jejich tkáň při kontaktu s trávicími šťávami lidského žaludku proměnila v pomalý jed. Všem přeživším proto ihned rozdala antibiotika, aby jed neutralizovala.

93. den: Natalie Fraserová podlehla svým zraněním, která utrpěla před nějakým časem během boje s Centurionem. Bylo však překvapením, když Fraserová náhle vstala z lůžka a s šíleným řevem zaútočila na Liama Danielse. Ten ji však eliminoval výstřelem do hlavy. Hamillová tělo prohlédla a došla k závěru, že Fraserová byla během boje s Centurionem zasažena nějakým nekromateriálem, který ji po své smrti proměnil v nemrtvou bytost. Tělo Fraserové bylo proto spáleno.

97. den: Gervasius Byrne prohledával osobní věci Fraserové a našel v nich tajnou složku agentury MIC. V ní byl sepsán seznam kacířů, kteří byli určeni k likvidaci. Byrne byl velmi zaražen, když v seznamu našel i jméno Otojiro Sato...

105. den: Byrne nechtěl Hamillovou informovat, dokud se sám nepřesvědčí o Satově kacířství. V nestřežené chvíli prozkoumal Sata Uměním a skutečně odhalil temnou korupci. Ihned se vydal varovat Hamillovou, ovšem Sato si všiml toho, že Byrne se chová rozrušeně a odvodil si, že zřejmě má jisté podezření. Proto Byrna vyhledal a probodl svoji katanou. Mrtvé tělo pak schoval do skal.

109. den: Hamillová a ostatní začínají postrádat Byrna. Už se čtyři dni neukázal. Sestavili proto pátrací tým a vydali se prohledávat okolí tábora. Ostatní, včetně Sata, zatím tábor hlídají.

111. den: Pátrací skupinka našla mrtvé tělo Byrna ve skalách. Podle zranění bylo jasné, že byl zabit mishimskou katanou. Okamžitě padá podezření na Ronina Shihei Watariho a Samuraje Otojira Sata. Tým se vrací do tábora připraven zajmout a vyslýchat oba muže.

112. den: Hamillová nařizuje zajmout a vyslýchat oba muže. Ti ale všechno popírají. O několik hodin později se povedlo Satovi uvolnit z pout, ale než stačil utéct pryč, dostihli ho ostatní. Sato si proto bere Dr. Dianu No.49 za rukojmí a požaduje, aby ho nechali v klidu odejít z tábora. Všem je jasné, že pokud Dr. Diana zemře, tábor tak přijde o svého jediného lékaře. Všichni proto souhlasí a Sato utíká pryč.

Ronin Shihei Watari se poté dobrovolně přihlásil, že Sata vystopuje a zabije. Je to pro něj otázka cti. Hamillová souhlasí. Je totiž nutné Sata zabít dřív, než se dostane k nejbližší základně Černé legie. Watari si bere jen nejnnutnější vybavení a jen svoji katanu.

115. den: Shihei Watari vystopoval a dohonil kacíře Sata. Vyzývá ho na souboj a Sato souhlasí. Dochází k velké bitvě na meče. Sato je mnohem silnější, používá totiž schopnosti Ki. Nakonec je ale Sato přeci jen poražen a zabit a zraněný Watari se vrací zpět do tábora.

123. den: Liam Daniels byl na dalším z mnoha průzkumů okolí, když 70 kilometrů jižně od tábora zahlédl malou pevnůstku Černé legie. Byla ukrytá mezi skalami, takže si ji předtím nikdy nevšimli. Ovšem Daniels má kyberneticky vylepšené oči, takže vidí do velké dálky a všimne si i malých detailů. Informoval zbytek tábora a navrhl, že by bylo dobré tu pevnůstku prozkoumat. Hamillová sice nechce, ale ostatní ji přehlasovávají. Možná v pevnosti najdou nějaké zásoby. Všichni se tedy vydávají na cestu.

129. den: Skupinka dorazila k pevnůstce a z bezpečné vzdálenosti ji prozkoumala. Zdála se být opuštěná. Skupinka si přesto nachystala zbraně a vyrazila kupředu. Do pevnosti se dostala bez problémů, ovšem když byla uvnitř, narazila na několik Nekromutantů. Ti však byli bez větších problémů zabiti.

Průzkum interiéru nenašel žádné další nebezpečí a Hamillová usoudila, že tato pevnost může být novým táborem. Ve sklepení bylo nalezeno skladiště plné kusů masa a kádí s krví, podobalo se jatkám. Ferrera napadlo, že toto maso může sloužit jako krmivo pro nějakou bestii. Dr. Diana No.49 provedla analýzu masa a dospěla k závěru, že není nebezpečné. Není to maso z těch jedovatých ještěřů, vypadá to, že pochází z planet vnitřní Sluneční soustavy – může se jednat o hovězí. Zásoby jsou opravdu velké, takže pro osm lidí vystačí na mnoho měsíců.

136. den: Všechny věci z původního tábora byly přesunuty do pevnosti.

144. den: Alec Purvis prozkoumával skladiště součástek, které Černá legie zřejmě používala k sestavování zbraní a vozidel. Našel několik zařízení, jejichž pomocí by mohl opravit rozbité transportéry. Hamillová to však nechce dovolit. Součástky jsou totiž Černou technologií, které se nedá moc věřit. Navíc, stejně nikam nepotřebují jezdit.

147. den: Charles Brown měl zrovna hlídku, když zaslechl opět onen řev záhadné nestvůry. Zdálo se, že monstrem je velmi blízko, maximálně pár kilometrů. Je jisté, že se zdržuje v okolí pevnosti.

150. den: Ferrer a Olivier prozkoumávali okolí pevnosti, když nedaleko ní našli mrtvá těla svých spolubojovníků. Ferrer je poznával – byli to ti, kteří opustili tábor kvůli Hamillové. Devět mrtvol bylo doslova roztrháno na kusy. Opodál ležel jeden voják, který byl stále naživu, ovšem vypadalo to, že dlouho nevydrží.

Ferrer s Olivierem k němu ihned přiběhli a snažili se poskytnout lékařskou pomoc. Umírající voják z posledních sil vylíčil, jak jeho skupinku napadla jakási obrovská nestvůra poté, co našli tuto pevnost a snažili se dostat dovnitř. Všechny jeho kolegy zabila a jeho samotného vážně zranila. Potom voják zemřel.

159. den: Mrtvá těla vojáků byla pohřbena a všechny jejich zásoby přeneseny do pevnosti. Watari mezitím prohledával pevnost a našel dveře vedoucí na nejvyšší věž. Když se na ni dostal, měl krásný výhled na okolí. V dálce mohl vidět teleportační portál, okolo kterého se stále hemžili legionáři. Na západě od pevnosti, kdesi v dalekých skalách, však v noci spatřil jakési slabé světlo. Vzal si proto dalekohled a prozkoumával ho blíže. Neviděl ho moc jasně, ale ihned ho identifikoval – je to světlo reflektoru.

Watari ihned informoval ostatní. Nikdo nedokázal vysvětlit, co je to světlo zač. Černá legie totiž reflektory příliš nepoužívá, navíc ten zdroj světla byl ve skalách daleko od nejbližšího stanoviště Legie. Hamillová

nařídila, aby Watari to světlo sledoval každou noc. Pokud se ukáže, že stále svítí na jednom místě, bude sestaven průzkumný tým.

163. den: Watari potvrdil, že zdroj světla se nikam nepřemísťuje. Nejedná se tedy o žádné vozidlo Černé legie nebo podobnou věc. Hamillová nechala sestavit průzkumný tým, ovšem Watari namítl, že světlo je dost daleko – přibližně 120 kilometrů. Tak dlouhá cesta může být nebezpečná, bylo by lepší, kdyby měl tým k dispozici nějaké vozidlo.

Hamillová tedy dovolila Purvisovi použít nalezené součástky Černé technologie k opravě rozbitých transportérů, které stále stojí na místě prvního tábora. Purvis se dal ihned do práce.

168. den: Purvis Černé technologii příliš nerozuměl a tak mu oprava transportéru trvala dost dlouho. Rozhodl se zprovoznit bauhauský Nosorožec, protože ten má nejkvalitnější a nejodolnější konstrukci. K jeho opravě také použil součástky z ostatních vozidel. Nakonec se mu ho podařilo zprovoznit. Na jeho trup instaloval palubní zbraně dalších transportérů, aby zvýšil jeho obranyschopnost. Přečerpával také všechno dostupné palivo do nádrže a přídavných kanystrů, přesto vydrží jen na 220 kilometrů – takže zbytek cesty zpět bude muset tým dojít pěšky.

175. den: Charles Brown, Max Olivier, Shihei Watari a Rafael Ferrer se přihlásili, že pojedou prozkoumat ten zdroj světla, zatímco ostatní budou hlídat pevnost. Hamillová souhlasila. Tým dostal zásobu proviantu a munice a vydal se na cestu. Ukázalo se, že Černá technologie obsažená v opraveném vozidle poskytuje jeho motoru mnohem vyšší výkon. Transportér jede téměř dvakrát rychleji, než obvykle. Cesta tedy nebude tak dlouhá a palivo se ušetří.

176. den: Transportér se čtveřicí průzkumníků dorazil k onomu místu, kde byla každou noc vidět záře reflektoru. Očividně nějaký výkonný reflektor svítí z hlubin jeskyně. Tým ji tedy jde opatrně prozkoumat. Obsah jeskyně je však překvapivý – obsahuje velmi staré krabice s logem Imperiálu, provizorně sestavenou postel, stůl, židli a také onen reflektor.

Muži se ihned pustili do prohledávání všech věcí. Nalezli deník, ze kterého vyčetli, že v jeskyni bydlí jakýsi muž, kterého sem před osmi lety přesunul jistý nefarit pomocí kouzla Černé symetrie. Muž se podle všeho jmenoval Harrison McDonald a byl vojákem Kapitoly. Když už se skupinka chystala odejít, ve vchodu do jeskyně se objevil muž, s namířenou zbraní.

Rozkázal jim, aby odhodili zbraně a lehli si na zem. Muž se choval podivně, zřejmě za těch osm let částečně zešlel. Brown, Olivier, Ferrer a Watari tedy odevzdali své zbraně a lehli si. Brown se toho muže, McDonald, zeptal, jakým způsobem zde dokázal tak dlouho přežít, aby navázal rozhovor a pomohl trochu odlehčit situaci. Olivier chce vědět, odkud sebral ty imperiální krabice a vůbec všechno to zařízení, ovšem McDonald už nechce nic říkat. Chce po mužích, aby odešli a už se nevraceli. Muži si tedy berou zpět své zbraně a vrací se do transportéru. Tím pak odjíždí zpět do pevnosti.

183. den: Brown objevil vstup do tajné místnosti. Naštěstí šly skryté dveře snadno otevřít. Za nimi je velké skladiště nejrůznějších zbraní Černé legie. Hamillová však nařídila, aby tyto zbraně nebyly používány. Některé z nich totiž pracují na principu Nekrotechnologie a jsou schopné své majitele časem zkorumpovat.

189. den: K pevnosti se přiblížila dosti početná kohorta Černé legie – zřejmě se jedná o novou posádku, jejímž úkolem je vystřídat tu starou. Velící Nefaritský mutant požaduje, aby posádka pevnosti otevřela hlavní vstupní vrata. Hamillová nařídila, aby všichni zaujali bojová postavení a čekali na příkaz. Jsou jen dvě možnosti: buď Nefaritský mutant otevře vrata násilím, nebo odejde. Pravděpodobnější je ale spíše ta první možnost.

Nefaritský mutant opakuje svůj požadavek. Po chvíli mu začne být divné, že mu nikdo neodpovídá. Myslí si, že posádka pevnosti je mrtvá a tak nařizuje svým legionářům, aby vrata otevřeli zvenčí. Dokud si bude myslet, že pevnost je prázdná, mají Hamillová a její kolegové výhodu překvapení.

Vrata byla otevřena a desítky Nemrtvých legionářů začaly proudit dovnitř. V tu chvíli vydala Hamillová rozkaz ke střelbě. Max Olivier skolil svoji ostřelovací puškou onoho nefarita, čímž způsobil v kohortě chaos. Za chvíli však velení převzali podřízení Centurioni a rozkázali provést útok a zabít všechny, kteří se v pevnosti ukrývají. Jenomže pětice přeživších má výhodu – je kryta tlustými kamennými zdmi, takže střelba legionářů ji nemůže nijak ublížit.

Po deseti minutách zběsilé střelby jsou všichni legionáři postřeleni. Nejdříve byli zabiti Centurioni, poté všichni Nekromutanti. Potom už nezbyl nikdo, kdo by mohl vést početné Nemrtvé legionáře, takže ti zůstali

stát bez hnutí. Nejvíce zabitých má na kontě Olivier. Ovšem pětice přeživších během střelby spotřebovala většinu munice. Je jasné, že dříve nebo později přijde další kohorta.

195. den: Přeživší shromáždili veškeré dostupné lidské zbraně a munici. Zbraní bylo sice dost, ovšem munice již mnoho nezbyvalo. Hamillová každému přeživšímu rozdala deset ručních granátů – ty mají být použity jen proti těm nejsilnějším protivníkům. Musí se šetřit.

199. den: K pevnosti se přiblížila další kohorta. Tentokrát sice ne tak početná, ale zato lépe vyzbrojená. Zřejmě už byla připravena na odpor a tak legionáři zaujali taktické pozice. Přeživší tentokrát na nic nečekali a spustili palbu – krátké, dobře mířené dávky. Potom přišly na řadu ruční granáty. Olivier zabil asi dvacet legionářů, každého jen jedním výstřelem, ale i jemu brzy došla munice.

Hamillová se rozhodla, že zakouzlí nějaké kouzlo – jako každá Valkýra totiž ovládá Umění. Použila aspekt Kinetiky, kouzlo Úder. Jeho pomocí zabila dalších asi deset legionářů. Legionáři zřejmě přišli na to, že nepřítel je dost silný, a tak se stáhli pryč. Kdyby ale tušili, že proti nim stojí jen pět lidí, jistě by v útoku pokračovali.

208. den: Purvis měl zrovna stráž v hlavní věži, když dalekohledem spatřil další blížící se kohortu. Tentokrát byla dost velká. Rychle informoval Hamillovou – ta si ale nevěděla rady. Hodlala bojovat do posledních sil, přiznala, že tohle bude jejich poslední boj. Brown ale navrhl, aby k obraně byly použity zbraně Černé legie z pevnostního arzenálu. Hamillová zpočátku odmítala, ale byla přehlasována.

Každý dostal tedy útočnou pušku Kratach, do střílen byly umístěny těžké kulomety Nazgaroth a Ashnagoroth a lehké kanony Blutarach. V zásobě bylo také několik plamenometů Tormentor, které budou využity, pokud Černá legie pronikne do pevnosti.

Kohorta se přiblížila a spustila palbu z těžkých zbraní, zatímco několik desítek legionářů se rozběhlo do vstupní brány. Hamillová vydala příkaz ke střelbě ze všech těžkých zbraní. To zřejmě Černí legionáři nečekali. Kulomety je kosily po desítkách, kanony likvidovaly větší bojová monstra. Přeživší měli dost munice ke zničení všech útočníků. Legionáři, kteří pronikli dovnitř, byli spáleni plamenomety.

215. den: K pevnosti pochodovala další kohorta, tentokrát měla k dispozici i lehká vozidla. Hamillová rozhodla, že budou nasazeny těžké kanony Hellblaster – nejsilnější zbraně, které byly v pevnosti přítomny. Všichni se ale shodli na tom, že takhle se přeci nemohou bránit donekonečna. Dříve nebo později totiž i tyto zásoby munice dojdou

Rafael Ferrer, jakožto Blitzler, je expert na demolici. Navrhl, že může kolem pevnosti rozmístit nálože a několik náloží může být umístěno i na zdi pevnosti samotné. Jeho plán spočívá v tom, že jakmile se kohorta přiblíží, odpálí všechny nálože. Zatímco nálože okolo pevnosti budou dost silné ke zničení mnoha nepřátel, nálože umístěné na zdech budou jen slabé. Případní přeživší legionáři si budou myslet, že exploze min zničila i pevnost. Hamillová s plánem souhlasila a tak se Ferrer dal hned do práce.

Když se kohorta přiblížila, obránci spustili palbu. Několik vozidel bylo zničeno, ale to kohortu nijak nezastavilo. Přiblížila se – a odpálila nastražené nálože. Spustila se řetězová reakce explozí a celé okolí pevnosti i pevnost samotná se zahálila do plamenů a dýmu. Když se dým rozptýlil, velitelé kohorty, kteří vše sledovali z povzdálí, spatřili, že zdi pevnosti jsou poničené. Usoudili, že pevnost je zničena a její obránci mrtví. Zastavili proto útok a odešli. Plán vyšel.

227. den: Hamillová byla na noční hlídce, když opět v dálce zaslechla řev té záhadné nestvůry.

239. den: Purvis prozkoumal vraky zničených vozidel Černé legie. Podařilo se mu zachránit několik těžkých zbraní, velkou zásobu munice a také mnoho desítek litrů paliva. Všechno palivo přečerpal do nádrží jejich transportéru a také do kanystrů.

270. den: Brown byl zrovna na stráži, když v chodbě pevnosti spatřil lidskou postavu. Nebyla ale obyčejná, byla z jakéhosi průhledného světla. Brown nemohl uvěřit vlastním očím. Tasil zbraň a pomalu se přiblížil. Zjistil, že tu postavu zná – je to Gervasius Byrne, kterého zabil kacír Sato 105. den jejich pobytu na Neru.

Je tedy jasné, že vidí Byrnova ducha. Zdálo se, že se duch snaží něco říct, ale náhle se rozplynul – právě jím totiž prošla Dr. Diana No.49, aby Brownovi vyřídila, že je střídání stráží. Diana vycítila, že Brown je dosti zaražený a tak se ho zeptala, jestli je vše v pořádku. Brown ale odpověděl, že ano a odešel do svého pokoje. Předpokládá, že to byla jen nějaká halucinace, zřejmě z vyčerpání...

289. den: Brown byl opět na stráži, když opět spatřil Byrnova ducha. Duch se snažil něco říct, ale jeho rty se pohybovaly naprázdno. Brown se snažil nějak naznačit, že nic neslyší, ale Byrne se místo toho rozplynul. Brown je přesvědčen, že jsou to halucinace způsobené dlouhým pobytem na Neru. Proto nechce nic říct, Hamillová by si mohla myslet, že ho začíná ovlivňovat Černá symetrie.

312. den: V noci se stalo něco nečekaného – do pevnosti cosi vniklo. Na stráži byli zrovna Ferrer, Purvis a Olivier, když zaslechli jakýsi šramot. Jako by se někdo po pevnosti pohyboval, velmi rychle a velmi tiše. Muži byli zrovna rozděleni po celé pevnosti, ale komunikovali spolu vysílačkami. Zdálo se, že zdroj toho zvuku není jediný, ale že jsou tři.

Svítilnami prohledávali každou chodbu, každý temný kout – se zbraněmi připravenými. Žádný pohyb ale nezaregistrovali. Šramot však byl stále slyšet a tak Ferrera napadlo, že se podívá z okna a zkontroluje, jestli náhodou někdo nešplhá po zdi. A skutečně, když se přiblížil k oknu, šramot byl slyšet lépe. Opatrně tedy připravil svoji zbraň, aby případného vetřelce překvapil – a pak rychle namířil ven...

Základnou se ozval krátký výkřik. Ozvěna to roznesla všude. Purvis s Olivierem se snažili Ferrera kontaktovat, ale marně. Jeho vysílačka však byla stále zapnutá. Oba muži zpozorněli. Purvise napadlo, že by bylo lepší, kdyby nebyli odděleně od sebe, a Olivier souhlasil. Určili si tedy, že se sejdou v hlavní chodbě.

Purvis šel temnou chodbou a svítil před sebe svítilnou. Neustále prohledával prostor před sebou i za sebou. Pak si všiml nějakého pohybu na stropě, ale než tam stačil posvítit, bylo to pryč. Otočil se tedy ještě jednou za sebe, ale tam nic nebylo a tak se otočil zpět dopředu – a něco ho překvapilo. Bylo to velké a bylo to těsně před ním.

Olivier došel na místo setkání a čekal na Purvise. Když dlouho nepřicházel, snažil se ho kontaktovat vysílačkou, ale marně. Oliviera napadlo, že Purvise potkal stejný osud, jako Ferrera, a tak se připravil na boj. Neustále kolem sebe svítil, aby ho nemohlo nic překvapit, ovšem za pár minut svítilně došla energie. Olivier zůstal po tmě. V tu chvíli zaregistroval pohyb na konci chodby. Namířil tam svoji pušku a čekal. Něco se k němu přibližovalo. Zavolal Purvisovo jméno, ale nedostalo se mu žádné odpovědi.

Jedinou možností byla střelba – Olivier začal střílet automatickým režimem pušky Kratach a záblesky výstřelů osvětlovaly celou chodbu. Pár kulek tu věc trefilo a tehdy se ozvalo nelidské bolestivé zasyčení. Olivier měl jasno, je to nějaká bestie Černé legie. Ta věc ale dokázala běhat po stěnách i po stropě, takže ji šlo obtížně trefit. Pak Olivierovi došla munice.

Střelba probudila zbytek týmu, který mezitím poklidně spal v horní části pevnosti. Všichni se ihned ozbrojili a běželi ke zdroji hluku. Když dorazili na místo, našli pušku Kratach, spoustu nábojnic a louže zelené slizké krve. Hamillová vzorky krve prozkoumala a ihned měla jasno – je to krev Zenithianského vraha duší.

Těla Ferrera, Oliviera ani Purvise však nebyla nalezena, takže je jasné, že jsou stále naživu. Hamillová však vyhlásila pohotovost a nařídila, aby noční hlídky byly více obezřetné a lépe vyzbrojené. Liam Daniels si vzal na starost rozmístění detektorů pohybu a skrytých alarmů, natažení drátků přes okna a chodby a umístění signálních světlíc. Pokud někdo za drátek zatáhne, vystřelí se světlice a varuje tak tým.

329. den: Daniels, který měl zrovna stráž ve věži, zaslechl znovu tu nestvůru.

345. den: Brown procházel chodbami pevnosti, aby zkontroloval nastražené bezpečnostní opatření, když zahlédl Byrnova ducha. Duch se tentokrát už nesnaží nic říkat, místo toho gestikuluje rukama. Chvilí to Brown nedokáže pochopit, ale pak si uvědomuje, že se mu duch snaží sdělit nějakou zprávu – číslice. Jsou to číslice 1, 0 a 5. Brown ale nechápe, co mají znázorňovat. Duch se poté rozplývá.

365. den: Rafael Ferrer, Max Olivier a Alec Purvis se probudili na palubě kapitolské transportní helikoptéry. Zjistili, že leží na nosítkách a když pohlédli z okna, spatřili pod sebou venušskou džungli. Ihned u nich byl člen posádky – vojenský zdravotník. Vysvětlil jim, že je náhodně nalezla kapitolská jednotka, která zrovna byla na průzkumu džungle. Trojice mužů ležela prý uprostřed mýtiny, v bezvědomí.

Ferrer, Olivier i Purvis jsou rádi, že se nakonec dostali zpět k civilizaci, ovšem nedokázali si vysvětlit, jak se sem vlastně dostali. Naposled si pamatovali, že je unesla trojice Zenithianských vrahů duší, ale to je vše. Ferrer chce promluvit, ale zdravotník ho přerušuje a říká, že vše musí vysvětlit veliteli základny.

Po několika minutách letu helikoptéra přistála v místní kapitolské základně. Trojice mužů byla ihned převezena na ošetřovnu, protože její zdravotní stav byl dosti bídný. Na ošetřovnu pak přichází velitel základny společně s nějakým vyslancem od Kartelu, aby trojici mužů vyslechl. Nařizuje doktorům, aby opustili místnost, protože celá věc musí být utajena.

Velitel chce vědět, jak a proč se muži přemístili a kolik jich vlastně na Neru ještě zbývá. Ferrer chce všechno říct, ale Olivier ho přerušuje. Ptá se velitele, jak ví, že byli na Neru, když se nikdo z nich o tom před ním nezmínil. Velitel vypadá zaraženě. Trojice mužů začíná dostávat podezření, že tady není něco v pořádku.

Olivier využívá chvíli nepozornosti, vyskakuje z lůžka a bere velyslanci z pouzdra jeho pistoli. Bere velyslance jako rukojmího a požaduje vysvětlení, jinak ho zastřelí. Velitel požaduje, aby Olivier zbraň ihned vrátil. Myslí si, že tak dlouhý pobyt na Neru způsobil, že se Olivier zbláznil. Velitel na Oliviera namířil svoji pistoli, ale ten se nechce vzdát a více se ukrývá za tělo svého rukojmího.

Velitel však nechce odpovídat na otázky a zahajuje střelbu. Třemi výstřely velyslance zabijí a chce poté zastřelit i Oliviera, ale Ferrer s Purvisem v tu chvíli na velitele skáčou, sráží ho k zemi a berou mu zbraň. Velitel se pere dost dobře, je hodně silný. Když už to vypadá, že Purvise uškrtí holýma rukama, Olivier ho zabijí výstřelem do hlavy.

Jakmile je velitel mrtev, okolní prostředí se začíná měnit. Už nevypadá jako ošetřovna, ale jako výsledková místnost v citadele Černé legie! Místo velitele na zemi leží mrtvý Muawijheův nefarit a místo velyslance kacířský Lord nočních mūr. Trojici mužů je ihned jasné, že to celé byla iluze vyvolaná samotným Muawijhem, která je měla za úkol přesvědčit, že jsou v bezpečí a získat od nich informace o skupince přeživších zabarikádovaných v pevnosti.

Trojice mužů si bere zbraně mrtvých vězňů a utíká z cely. Bojová brnění má naštěstí stále na sobě, vězňové zřejmě nepovažovali za nutné ji je odebrat. Muži zjišťují, že se nachází v nějaké menší citadele, která naštěstí není moc dobře hlídána. Vcelku snadno proto unikají pryč – cestou zabijí několik strážných a berou si jejich zbraně a munici.

Nikdo z trojice ale neví, kde se teď vlastně přesně nachází. Jejich „domovská“ pevnost může být jakýmkoliv směrem a jakkoliv daleko. Muži tedy jdou naslepo. V noci je obloha poměrně jasná a tak Olivier prohlíží souhvězdí – a podle něj se mu podaří poměrně přesně určit jejich pozici. Bohužel, zjištění je šokující – nacházejí se na opačné polokouli Nera, devět set kilometrů severně od pevnosti. Vydávají se tedy na dlouhou cestu...

390. den: Brownovi se znovu zjevil Byrnův duch. Znovu rukama znázorňuje číslice 1, 0 a 5. Brown zpočátku nechápe, ale pak si uvědomuje, že číslice znamenají 105 – 105. den jejich pobytu na Neru byl přeci Byrne zavražděn. Pořád ale není jasné, k čemu je tato informace dobrá. Duch se poté opět rozplývá.

422. den: Watari měl zrovna hlídku na věži, když náhle mezi blízkými skalami spatřil nějaký pohyb. Něco velkého se pohybovalo skalním průsmykem. Pak to ze sebe vydalo pronikavý řev – je to ona nestvůra. Watari ji ale nespapal, zůstala skryta mezi balvany. Informoval ihned Hamillovou, protože takhle blízko ta nestvůra ještě nikdy předtím nebyla.

Hamillová nařizuje rozmístit kolem pevnosti nášlapné miny. Až se příšera přiblíží, detonace ji zabije. Ale Brown informuje, že všechny zásoby min došly, zůstalo tu jen pár náloží, které je však nutné odpálit manuálně pomocí dálkového detonátoru. Hamillová tedy nechává rozmístit alespoň toto. Někdo bude muset mít vždy hlídku – jakmile příšera spatří, stiskne tlačítko na ovladači.

463. den: Brown měl zrovna hlídku u detonátoru náloží, když zaslechl podezřelý pohyb. Něco se pohybovalo za blízkým kamenným náspem. Protože široko daleko není nic živého, je jasné, že je to ta nestvůra. Brown si připravuje detonátor, aby ji mohl odpálit, ale zpoza kamení vychází lidská postava – a hned za ní dvě další. Brown na poslední chvíli odtahuje palec připravený stisknout tlačítko.

Ta trojice postav jsou Purvis, Olivier a Ferrer – dlouho pohřešovaní, již považovaní za mrtvé. Brown se s nimi vítá a odvádí je do pevnosti. Trojice mužů je dosti vysílená a hladová. Olivier vypravuje celý jejich příběh, ale Hamillová jim moc nevěří. Nedokáže pochopit, jak dokázali přežít sami takhle dlouho, bez úkrytu a dostatečné zásoby jídla, vody a munice. Olivier však vysvětluje, že cestou spatřili ducha Gervasia Byrna, který je ochraňoval svými kouzly Umění Manipulace.

Brown je překvapen, protože i on vídá Byrnova ducha. Přesto ale mlčel, chtěl toto uchovat v tajnosti. Hamillová je přesvědčena, že muži viděli halucinace, protože byli na pokraji celkového vyčerpání. Stále ale nedovede vysvětlit, jak dokázali přežít.

477. den: Fyzický stav Purvise, Oliviera i Ferrera se o dost zlepšil, ale jejich psychický stav je dost vážný. Skoro vůbec nekomunikují, straní se ostatním a jsou často podráždění. Ve spánku mají záchvaty, zřejmě se jim zdají noční můry. To se dá pochopit, pokud byli v citadele Muawijheova nefarita...

482. den: Purvis se pokusil spáchat sebevraždu. Brown ho našel, když byl zrovna na obhlídce pevnosti, jak stojí v okně a chystá se skočit dolů. Na poslední chvíli mu v tom ale zabránil. Dr. Diana Purvisovi dala nějaké uklidňující léky. Hamillová chce nechat trojici mužů spoutat, ale Brown ji přemlouvá, že to není nutné. Osobně nad nimi bude dohlížet.

490. den: Tentokrát se pokusil zabít Olivier. Namířil si ke spánku svoji pistoli a stiskl spoušť. Výstřel se ale nedostavil, protože v noci mu Brown tajně zabavil zásobu munice. Čekal totiž, že k něčemu takovému může dojít. Dr. Diana ho varovala již před několika dny, že Olivier by mohl být dalším možným sebevrahem. Hamillová opět požaduje znehybnění všech tří mužů, protože pokud budou volní, mohou ublížit sami sobě – nebo v horším případě i ostatním. Brown ji ale opět přesvědčuje.

499. den: Dnes chtěl spáchat sebevraždu Ferrer. Držel v ruce odjištěný ruční granát a chystal s ním praštit o zem, aby ho tak odpálil. Skoro se mu to povedlo, ale Watari měl rychlé reflexy a chytil granát dřív, než stačil dopadnout na zem. Potom ho vyhodil z okna. Hamillová je tentokrát velmi rozzlobena. Kdyby nebyl Watari dost rychlý, granát by je zřejmě všechny zabil. Brown konečně souhlasí a nechává trojici nebezpečných mužů pro jistotu nadopovat léky na uklidnění a spoutat.

503. den: Ráno bylo zjištěno, že trojice spoutaných mužů je pryč. V noci se jim zřejmě podařilo uvolnit a kamsi utéct. Protože ale nebyly spuštěny alarmy napojené na detektory pohybu, tak se dá předpokládat, že trojice je stále někde v pevnosti. Chybí ale několik zbraní, takže se jistě ozbrojila.

Hamillová nechává prohledat celou pevnost. Daniels, Watari, Brown i Dr. Diana jsou ozbrojeni a pátrají ve všech chodbách. Mají trojici mužů pouze paralyzovat, ale pokud nebude jiná možnost, mají povolení ji i zabít. Po pár minutách je trojice mužů nalezena – u hlavní brány. Snažila se z pevnosti uprchnout, ale vrata byla zabezpečena.

Jakmile se Hamillová a ostatní přiblížili, trojice mužů tasila zbraně a začala bezhlavě střílet po všech okolo. Muži vykřikují, že není jiného východiska – jedinou možností jak se z Nera dostat, je zemřít. Vypadají dost šíleně, zřejmě to je důsledek ponorkové nemoci. Hamillová dobře mířeným výstřelem zabila Purvise, který předtím zasáhl Watariho, ale jeho brnění to našťastí vykrylo.

Ostatní dva poté utíkají pryč ze vstupní haly, mezitím stále střílí a nutí tak ostatní krýt se. Nastává velká honička po celé pevnosti. Během ní je sice zabit Ferrer, ovšem Dr. Diana utrpěla zranění od Olivierovy střelby. Zůstává proto na místě, aby si své zranění ošetřila.

Zbývající Olivier je nakonec zahrán do slepé uličky. Nemá už kam utéct. Chvilí sice střílí po svých pronásledovatelích, ale pak mu jeho digitální ukazatel munice zobrazuje poslední náboj v zásobníku. Opakuje, že jedinou možností, jak se dostat z Nera, je smrt – řekl mu to prý sám Byrne. Potom si přikládá pistoli ke spánku a zabíjí se.

513. den: Trojice šílených mužů byla pohřbena a při té příležitosti se Charles Brown přiznal – i jemu se zjevoval duch Byrna, který naznačoval číslo 105 – tedy svoji smrt. Hamillová je překvapena a začíná Browna podezírat, že i on začíná být šílený.

Brown ji však vysvětluje, že možná má Byrne pravdu. Třeba je Nero nějak očarován, že dokáže duše mrtvých lidí přesunout zpět na známé planety a tam přivést opět k životu. Hamillová ale nevěří, že je to možné. Duše mrtvých bytostí jsou přesunuty buď k Temnotě, nebo ke Světlu – podle toho, jestli věřily v Apoštoly, nebo Kardinála.

Do celé věci se vkládá Daniels, který otevřeně říká svůj názor – Světlo a Temnota se nerozlišuje, duše mrtvých se přesouvají do Prázdnoty, která je jejich společným posmrtným životem. Brown je překvapen tím, že voják Kybertroniku může mít takovýto názor – že dokáže věřit v posmrtný život. Daniels se přiznává, že předtím než vstoupil ke Kybertroniku, pracoval pro Imperiál, který ovlivnil jeho smýšlení.

Hamillová přiznává, že je podezřelá, že duch Byrna zůstal ve hmotném světě. Už dávno by tu neměl být. Pokud má Nero nějaký vliv na mrtvé, pak jen ten, že zabraňuje jejich duším, aby se odebraly do posmrtného života. Takže smrt není žádným vysvobozením – spíše naopak ještě větším uvězněním.

518. den: Brown uvažoval nad minulými dny. Pokud má Hamillová pravdu, pak se duch Byrna snaží vysvobodit ze zajetí Nera a vstoupit do posmrtného života – nic víc. Možná ale využil svých schopností a pomohl Purvisovi, Olivierovi a Ferrerovi přežít tu dlouhou pouť z citadely do pevnosti. Možná chce nějak pomoci i ostatním. Brown je každopádně ochoten udělat vše proto, aby se Byrne dostal tam, kam patří.

533. den: V noci je tým probuzen houkáním alarmu – detektory zachytily nějaký pohyb před hlavní bránou. Chvilí poté jsou vystřeleny signální světlice, které osvětlují celé okolí pevnosti. Tým se ihned připravuje na boj – Brown a Daniels se přesunují k vratům, zatímco ostatní jdou k těžkým zbraním ve stílnách.

Brown s Danielsem zjišťují, že vrata brány jsou silně poškozena – částečně vyvrácena směrem dovnitř. Je jasné, že cosi se snažilo vniknout do pevnosti. Stopy na vratech jasně ukazují na sadu velkých ostrých pařátů. Za chvíli do haly přibíhá i Hamillová. Informuje, že ze stílny zahlédla nějakého velkého tvora, jak odbíhá do skal. Červená záře padající světlice ji částečně osvětlila – je to nějaký obří druh plaza. Všem je jasné, že je to ta nestvůra, která obývá okolní krajinu.

Světlice ji však zřejmě vystrašily, takže se stáhla. Není ale jasné, proč se snažila do pevnosti vniknout. Kdyby měla úkol zabít její obyvatele, nenechala by se tak snadno od úkolu odradit. Hamillová každopádně nabádá k vyšší obezřetnosti. Bohužel, všechna zásoba výbušnin byla vyčerpána, takže tým teď nemá mnoho efektivních způsobů, jak se nestvůře ubránit.

541. den: V noci nestvůra opět napadla pevnost. Tentokrát se jí podařilo vstupní bránu zcela vylomit, ovšem tým již byl připraven a zahájil palbu z těžkých zbraní. Nestvůra dostala mnohé zásahy a zraněna utekla pryč. Tentokrát ji bylo vidět mnohem lépe – je zřejmé, že je to bytost, která dosud nikdy nebyla nasazena ve válečných zónách. Má přibližně deset metrů na délku a čtyři metry na výšku.

556. den: Ta obří nestvůra opět zaútočila – a opět v noci. Tentokrát ji už nic nestálo v cestě, tak vnikla do pevnosti, i když při tom byla poraněna mohutnou palbou. Celý tým je v maximální pohotovosti. Systém detektorů pohybu ukazuje, že nestvůra míří do jednoho jediného místa – ke skladišti masa. Vychází tak najevo, že nestvůra na pevnost útočila jen proto, aby se najedla. To by vysvětlovalo její nestálé chování a poměrně vysokou odhodlanost.

Tým se urychleně přesunuje ke skladišti, kde nestvůra skutečně je. Požírá veškeré zásoby masa a krve a příchozích lidí si nevsímá. Hamillová vydává rozkaz ke stělbě – a všichni ihned střílí, jak nejlépe dovedou. To však nestvůru ještě více rozzuřilo. Ohnala se ocasem a odhodila Blacka, Danielse a Watariho pryč. Dr. Diana se držela opodál, protože neměla dostatečnou výzbroj.

Zůstala tak stát jen Hamillová. Střílí do nestvůry, ale za chvíli ji dochází munice a tak připravuje své bojové kopí Castigator. Hamillová bojovala dost odvázně a dobře. Obří plaz dostal mnoho zásahů elektrizující čepelí zbraně. Nakonec se Hamillová odhodlala zasadit nestvůře poslední ránu – rozběhla se proti ní, s kopím namířením na hrudník. Castigator zajel hluboko do masa a elektrické výboje obalily celé tělo nestvůry, ale i Hamillové.

Zřejmě došlo k nějakému zpětnému výboji, ale elektřina začala probíjet i tělem Hamillové. Ostatní to viděli a chtěli ji pomoci, Dr. Diana je ale zastavila – pokud se k ní přiblíží, mohou dostat zásah elektřinou také. Hamillová dostala křeče do rukou, takže nebezpečnou zbraň nemohla pustit. Elektřina jí probíjela nějakou chvíli, poté Hamillová upadla na zem a nehýbala se.

Nestvůra byla mrtvá – a Hamillová těžce popálená. Dr. Diana se jí snažila pomoci, ale zranění bylo příliš vážné. Za pár chvil Hamillová zemřela. Pro všechny je to dost velký šok. Dalším velkým problémem je to, že nestvůra stačila sežrat drtivou většinu zásob jediné potraviny, kterou tu tým měl.

565. den: Hamillová je pohřbena a její valkýrské bojové brnění dostává Dr. Diana. Watari je odhodlán učít Dianu boji zblízka – tým totiž přišel o schopného bojovníka, takže nutně potřebuje náhradu. Valkýrské brnění je navíc tvarované speciálně pro ženské proporce, takže nikdo jiný ho nevyužije. Vůdcem týmu se nyní stává Brown, protože má nejvyšší hodnost.

573. den: Veškerá zbylá zásoba jídla a pití došla, takže tým se musí porozhlédnout po nějakém jiném zdroji. Brown přemýšlí, kde by mohlo být další jídlo – je jisté, že nějaké musí být v citadelách, ale průnik do nich je příliš nebezpečný. Brown ale dostává lepší nápad.

Harrison McDonald, ten muž z Kapitoly, který byl sem na Nero přesunut kouzlem jistého nefarita – McDonald musí mít někde ukrytou velkou zásobu potravin a nápojů, jinak by nemohl těch osm let přežít. Brown s Danielsem proto nastupují do transportéru a odjíždí k McDonaldově jeskyni. Watari a Diana budou zatím hlídat pevnost a pokračovat ve výcviku.

574. den: Brown s Danielsem přijíždějí k jeskyni a vystupují, se zbraněmi v rukou. Náhle se ale odkudsi ze skal ozývá střelba a transportér dostává zásahy. Daniels pomocí svého zraku prozkoumává skály a zjišťuje, že se tak schovává onen muž. Brown na McDonaalda volá, že si s ním chce jen promluvit, ale McDonald pokračuje ve střelbě a naléhá, aby okamžitě odjeli.

Brown i Daniels odhazují zbraně, aby tak dali najevo, že přichází v míru. Brown vysvětluje, že hledají jídlo. McDonald tedy sestupuje ze skalní vyvýšeniny – a když spatří Danielse, zaráží se. Daniels je také překvapený. Ten muž je totiž jeho bratr! Daniels vysvětluje, že se ten muž ve skutečnosti jmenuje Edward Daniels. Oba bratři kdysi bojovali pro Imperiál, ale během bitvy s Kybertronicem byl Edward ztracen. Liam si myslí, že padl a z jeho smrti obviňoval své nadřízené.

Nadřízení však nechtěli přiznat chybu a tak Liam na protest odešel od Imperiálu a přidal se k jeho největšímu rivalovi – ke Kybertronicu. Zde se stal Chaseurem a bojoval proti Imperiálu v mnoha bitvách, aby se tak za smrt svého bratra pomstil.

Edward poté vypravuje svoji část příběhu: během bitvy dostal silný zásah a upadl do bezvědomí. Když se o několik dní později probudil, zjistil, že ho zachránil tým Kapitoly, který prováděl průzkum bojiště. Edward se chtěl vrátit k Imperiálu, ale když se dozvěděl, že jeho bratr Liam se nepohodl s armádou a odešel, rozhodl se, že do Imperiálu už nevstoupí a zůstane u Kapitoly.

Během jedné bitvy proti Černé legii však byla jeho jednotka napadena a velící nefarit seslal kouzlo, kterým Edwarda a jednoho dalšího vojáka přesunul na Nero. Edward vysvětluje, že Harrison McDonald bylo právě jméno tohoto druhého vojáka. Pár dní po přesunu ale zemřel a tak byl Edward nucen žít v jeskyni sám.

Edward však nechce prozradit, odkud bere jídlo a pití. Daniels se ho snaží přemluvit, ale Brown říká, že to nepotřebují vědět tak nutně a nařizuje Danielsovi, aby nastoupil do transportéru. Brown poté s transportérem odjíždí, ale jen mimo výhled Edwarda. Daniels požaduje vysvětlení, nechápe toto Brownovo jednání. Charles Brown tedy odhaluje svoje podezření – když 176. den jejich pobytu zde našli Edwardovu jeskyni, Brown ji prohledával a při té příležitosti našel deník McDonalda.

Tedy si myslel, že deník patří Edwardovi a tak ho za McDonalda mylně považoval. Pokud ale ten deník psal McDonald, tak nezemřel několik dní po přesunu, jak tvrdí Edward, ale žil zde s ním několik měsíců. Je jasné, že Edward něco skrývá. Hodlá počkat, až se setmí, vtrhnout do jeskyně a Edwarda vyslechnout – klidně i násilím. Daniels souhlasí, že to bude zřejmě jediná možnost.

Když se setmělo, Brown s Danielsem vnikli do jeskyně, odzbrojili Edwarda a připoutali ho k židli. Edward je zmaten a je ochoten mluvit. Brown s Danielsem mu tedy předkládají své podezření – Edward vidí, že se už nemůže vymlouvat a tak vše vyzrazuje.

McDonald byl kapitolský voják, který měl v sobě jisté nadání ovládat kouzla Umění. Chystal se prý vstoupit do řad Bratrstva, aby se mohl dále cvičit. Když byli přesunuti na Nero, neměli s sebou žádné zásoby jídla ani pití. Živořili tedy několik měsíců a nakonec McDonald zemřel. Jenomže zanedlouho se Edwardovi zjevil jeho duch – a použil svá kouzla Umění k tomu, aby ho od smrti vysílením zachránil.

Brown mu věří, protože totéž se stalo i trojici těch poblouzněných mužů z jeho týmu. Daniels chce vědět, kde tedy vzali ty krabice s logem Imperiálu a další předměty, které jsou v jeskyni. Edward vypovídá, že ty předměty se teleportovaly společně s nimi. Nechtěl prý o tom duchovi mluvit, protože by si mysleli, že je ovlivněný Temnotou a zabili by ho. Proto prý předtím řekl, že McDonald zemřel nedlouho po přesunu.

Daniels svému bratrovi nabízí, aby odjel k nim do pevnosti, ale Edward je odhodlán zůstat zde. Zvykl si na zdejší prostředí. Brown s Danielsem se tedy vrací domů. Pokud to je všechno pravda, pak duch Byrna se postará o jejich přežití.

580. den: Watari procházel po chodbách pevnosti, když náhle spatřil ducha Hamillové. Duch se prý snažil něco říct, ale nebylo nic slyšet. Potom se rozplynul. Ihned o celé věci informoval Browna – ten není vůbec překvapen. Potvrzuje se, že pouze osoby schopné používat Umění jsou natolik psychicky silné, že se dokáží projevit ve viditelné podobě jako duchové.

597. den: Brownovi se zjevil duch Byrna, který opět znázorňoval číslo 105. Brown mu řekl, že jim došlo všechno jídlo a pití a že potřebuje pomoc. Duch poté zmizel – a ve skladišti se zjevila malá zásoba jídla a vody. Všichni se jdou ihned posílit. Zásoba však nevydrží dlouho.

603. den: Shihei Watari opět spatřil ducha Hamillové, který začal znázorňovat číslo 556 – tedy den svého úmrtí. Watari na pokyn Browna požádal o jídlo, pití a nějaké lékařské zásoby a všechno se zjevilo ve skladišti. Duch se poté rozplynul.

635. den: Daniels si vypůjčil transportér, aby provedl průzkum širší oblasti. Chtěl také prozkoumat okolí jeskyně svého bratra Edwarda. Náhle v dálce mezi skalami zahlédl nějakou podezřelou věc. Prokoumal ji dalekohledem a zjistil, že je to s největší pravděpodobností loď. Loď lidského původu. Ihned se vrátil zpět do pevnosti a informoval Browna. Brown souhlasil, že je nutné tu loď prozkoumat. Třeba se jedná o záchranný tým. Čtveřice se ihned vydala na cestu, se všemi svými zásobami.

644. den: Po devítidenní cestě se transportér konečně dostal až k té lodi. Bohužel, jednalo se o vrak – vrak výsadkové lodi lidského původu. Daniels vystoupil a prohledával trosky. Loď na sobě nesla symbol Imperiálu a podle designu trupu se jednalo o velmi starý model, který se dnes již nevyrábí.

Průzkum interiéru odhalil, že je to loď, která patřila vědecké lodi *HMS The Pale Horse* – imperiální lodi, která byla kdysi dávno (těsně před vypuknutím prvních Válek proti Černé legii) vyslána, aby prozkoumala nově objevenou planetu Nero. Tato výsadková loď byla jednou z mnoha, které na povrch planety dovezly oddíly Konkvistadorů.

Na palubě je nalezeno několik kosterních pozůstatků Konkvistadorů, které se poměrně dobře zachovaly, protože byly oblečeny ve skafandrech. Podle polohy těl je zřejmé, že Konkvistadoři před něčím utíkali. Byly nalezeny i známky po boji, ale vše ukazuje na to, že Konkvistadoři bojovali mezi sebou navzájem – to byl zřejmě důsledek ovládnutí Černou symetrií.

Dr. Diana namítá, že tohle musí být ti Konkvistadoři, kteří odhalili První pečeť zkázy a de facto tak probudili Černé apoštoly. Je zřejmé, že První pečeť nemůže být daleko. Watari navrhuje, aby se tým pokusil najít tu První pečeť a nějak ji uzavřel. Prokáže tím tak lidstvu velkou službu. Ale Brown je realista – První pečeť je jistě těžce bráněna. Navíc stejně nikdo neví, kde přesně se nalézá.

Tým prohledává vrak lodi dále a nachází jakýsi úložný trezor na nalezené vzorky. Jeho otevření je poměrně snadné, protože elektronické bezpečnostní systémy za těch více než tisíc let přestaly fungovat. Bližší průzkum dveří ale ukazuje, že byly vypáčeny, poměrně nedávno. Daniels má teorii, že Černá legie loď našla, vypáčila trezor a vzala si zpět to, co ji Konkvistadoři ukradli.

Ovšem trezor není prázdný – uvnitř je několik artefaktů, které zde Konkvistadoři našli. Proč si tedy Černá legie artefakty nevzala? Watari prohledává vědecké zápisky, které jsou taktéž uloženy v trezoru, aby si přečetl něco o těch artefaktech. K zápiskům jsou přiloženy fotografie všech artefaktů i jejich podrobný popis a překlad všech run. Watari po chvíli informuje, že jeden artefakt v trezoru chybí. Zápisky mluví o nějakém kamenném válečku, který je rozdělen na deset částí. Jednotlivé části jsou otočné a jsou pokryté zvláštními runami, které prý označují čísla od 0 do 9.

Někdo zde zřejmě už byl a taktéž zde pátral. A je jisté, že to nebyla Černá legie. Podezření ihned padá na Edwarda Danielse. V tomto vraku našel ty staré krabice s logem Imperiálu, tu židli, stůl, postel a reflektor, které v jeskyni má. Je jasné, že Edward něco stále tají. Tým se ihned vydává na cestu – rovnou do Danielsovi jeskyně, která je při cestě.

653. den: Transportér přijíždí k jeskyni a čtveřice vystupuje – tentokrát odhodlána zjistit pravdu za každou cenu. Edward je v jeskyni a je příchodem týmu velmi překvapen. Liam tentokrát používá násilí, aby se od svého bratra vše dozvěděl. Vysvětluje, že již našel vrak té lodi a že ví o chybějícím artefaktu. Už není co skrývat. Jakmile se to Edward dozví, prchá pryč do skal. Skupina ho následuje.

Nakonec je Edward vystopován do další jeskyně, která se nacházela nedaleko. V jeskyni se nachází onen hledaný artefakt. Edward je ochoten ho bránit vlastním tělem. Dochází k přestřelce, během které je Dr. Diana vážně zraněna, ovšem daří se jí ještě postřelit Edwarda. Watari se snaží Dianě pomoci, ale její zranění je vážné.

Brown s Liamem zatím přibíhají k Edwardovi, který má těžké zranění na hrudníku. Z posledních sil vše vysvětluje: když se sem před mnoha lety dostal, přežíval s McDonaldem jen díky polnímu proviantu, který měli v batozích. Pak ale zásoby začaly mizet a tak Edward McDonalda zastřelil – chtěl jeho příděl pro sebe. Nakonec ze zoufalství snědl i jeho tělo. Potom se vydal prohledávat okolí, až konečně našel vrak imperiální lodi. Prohledal ji a našel mnohé předměty, jejichž pomocí si mohl postavit slušný příbytek. Kromě toho našel také spoustu artefaktů i s jejich popisy.

Jeden z artefaktů měl podle vědeckých záznamů nějaký vliv na mrtvé. Zápisky nemluvily dost jasně, ale každopádně od těch dob, co ten artefakt našel, se mu zjevoval McDonaldův duch a neustále ukazoval nějaká čísla. Edward ještě stačil říct, že pomocí toho artefaktu ducha vydíral a nutil ho, aby mu po celou tu dobu pravidelně vyvolával jídlo, pití a léky. Potom Edward zemřel.

Watari hlásí, že zemřela i Dr. Diana. Brown artefakt bere do ruky a prozkoumává. Potom odhaluje spojitost očíslovaných destiček s čísly, která duchové ukazují. Musí se jednat o nějaký klíč, který ducha propustí do posmrtného života.

667. den: Liam Daniels, Brown a Watari se vrátili do pevnosti a pohřbili Dr. Dianu i Edwarda Danielse. Večer se Brownovi i Watarimu opět zjevili duchové – Byrne a Hamillová. Brown a Watari duchům říkají, že je propustí do posmrtného života, ale nejdříve jim musí vyvolat velkou zásobu jídla, pití i léků. Duchové souhlasí a společnými silami vyvolávají vše potřebné.

Brown poté zadává číslu 000000105 a duch Byrna zmizel v jasné záři bílého světla. Poté artefakt předal Watarimu, který do něj zadal číslu 000000556 a poté se v záři rozplynul i duch Hamillové. Duše obou mrtvých bojovníků konečně dosáhly klidu.

678. den: Brown si uvědomuje, že zde musí být uvězněny ještě duše i dalších zemřelých – ty se však nemohou ukázat ve formě duchů, protože neovládaly Umění. Watari však dobře přečetl všechny dostupné záznamy o tom artefaktu, který se jmenuje Posmrtný klíč. Píše se prý o tom, že pouze duše lidí, kteří ovládali Umění, se z Nera nemohou dostat. Běžní smrtelníci jsou volní automaticky.

689. den: Začalo se dít něco špatného – pevnost se obklopila jakýmsi magickým polem, jehož teplota se neustále zvyšuje. Vzduch v pevnosti má už 40°C a teplota stále roste. Brown, Watari a Daniels chtějí pevnost opustit, ovšem Brown a Watari zjišťují, že skrz pole nemohou projít. Prošel jen Daniels, zřejmě díky tomu, že je jeho tělo odolné proti mystickým silám.

Trojice mužů chce zjistit, co se to děje. Watari si vzpomíná, že když pročítal ty vědecké záznamy Konkvistadorů ve vaku lodi, dočetl se o tom, že pokud Posmrtný klíč nepropustí všechny uživatele Umění do 22 dnů od doby, kdy propustil prvního, „strážci zemřelých“ pocítí zlobu všech duší. Teprve nyní pochopil význam tohoto zápisu – „strážci zemřelých“ jsou ti lidé, kteří viděli duchy. Brown i Watari duchy viděli, Daniels ne. Ovšem oba duchové jsou již propuštěni, takže to nedává smysl.

Danielsovi však dochází, že ještě jeden duch uživatele Umění tu je – přeci duch McDonalda. Ovšem nikdo neví, kolikátý den po příchodu na Nero McDonald zemřel... Ale Danielsovi dochází, že by se o tom mohl dočíst v jeho deníku. Ihned tedy nastupuje do transportéru a vydává se k Edwardově jeskyni.

691. den: Teplota vzduchu v pevnosti dosáhla už 60°C, když se Daniels vrátil i s deníkem. Poslední zápis učinil McDonald 87. den svého pobytu. Brown tedy zadává 000000087, ale nic se neděje. Zadat číslu tedy zkouší Watari, ale opět nic. Pak jim dochází, že pokud McDonald psal deník vždy večer, nestihl zaznamenat den své vraždy. Zadávají tedy číslo 000000088 a magické pole rázem mizí.

701. den: Daniels měl hlídku ve věži, když u teleportačního portálu zahlédl zvýšenou aktivitu Černé legie. Něco se zřejmě chystalo.

712. den: Brown sledoval Černou legii u toho portálu. Zdálo se, že se tam shromažďuje velké množství jednotek – různá bojová monstra, ale i vozidla. Dalekohledem zahlédl i několik postav, které vypadaly jako nefarité. Brzy se Černou legií hemžilo celé blízké okolí – několik jednotek zabloudilo dokonce až skoro k pevnosti, ale naštěstí ji ignorovalo. Brown si uvědomil, že pokud to takhle půjde dál, Černá legie se k pevnosti dříve nebo později dostane a pak je zde velká pravděpodobnost, že ji bude chtít znovu prozkoumat.

726. den: Brown vyslal Danielse a Watariho, aby zjistili, o co Černé legii jde. Daniels s Watarim si vzali transportér, aby prozkoumali ten portál zblízka. Pokud ho Černá legie chce aktivovat, je to jejich jediná šance, jak se odsud dostat. K portálu ale nemohli jet přímo, protože jim v cestě bránilo vysoké skalnaté pohoří a lávová řeka. Museli jet poměrně zdlouhavou cestou.

728. den: Daniels a Watari jeli transportérem nejlepší možnou trasou, ale i tak jim cesta zabrala dva dny. Cestou narazili na několik hlídkujících legionářů, ale ty snadno eliminovali střelbou z mnoha palubních zbraní, kterými byl transportér dodatečně vyzbrojen.

Po několika desítkách kilometrů však zabloudili. Daniels tedy vystoupil a vyšplhal na nejvyšší skálu, aby se rozhlédl a zorientoval se. Watari zatím hlídal transportér. To co však Daniels spatřil, bylo mnohem hrozivější. Na obzoru se tyčila nesmírně gigantická citadela – nejvyšší a nejrozlehlejší budova, kterou kdy Liam spatřil. Bylo jasné, že tohle je Temná citadela, nejmocnější pevnost všech dob, sídlo První pečeti zkázy.

To ale nebylo všechno – od citadely pochodovala obrovitá armáda, téměř nekonečný zástup legionářů. Danielsovi ihned došlo, že portál bude aktivován, aby mohl přesunout tuto obrovskou Legii. Urychleně se tedy vrátil do transportéru, aby i s Watarim odjel varovat pevnost. Legie postupovala poměrně rychle...

730. den: Daniels, Watari a Brown byli ve věži a hleděli na onu obrovskou Legii, jak se blíží k portálu. Podle odhadu musela mít něco přes pět set milionů mužů. Okamžitě je napadlo, že Černá legie chystá další invazi. Byla to jejich šance, jak se z Nera dostat – proplížit se k portálu a přesunout se spolu s legionáři. Ihned začali jednat.

Vzali všechny zásoby a zbraně a vydali se vstříc téměř jisté smrti, neměli na výběr. Transportérem nemohli jet celou cestu, aby na sebe neupoutali pozornost. Proto ho ukryli pod skálou a zbytek cesty doběhli pěšky. Nakonec se jim podařilo dostat do vzdálenosti jen několika desítek metrů od portálu. Byli schovaní za skalním výběžkem, odkud měli celé okolí jako na dlani.

Spatřili nefarita, který už netrpělivě očekával příchod Legie. Nefarit byl obklopen skupinou svých podřízených a o čemsi spolu debatovali. Daniels svým vylepšeným sluchem zaslechl, že onen nefarit mluví něco o Ceresu. Poté začal připravovat aktivaci portálu – vztyčil ruce nad hlavu a z konců prstů mu vybleskl proud energie. Proud se nasměroval do centra portálu a vytvořil tak malou štěrbinu vířícího světla.

Jenomže v tu chvíli se stalo něco osudného... Watari svým pohybem omylem uvolnil několik kamínků, které se sesypaly a svým rachotem upoutali nefaritovu pozornost. Nefarit ihned přerušil aktivaci portálu a vydal se k jejich pozici. Muži viděli, že jsou odhaleni, a tak se připravili na boj. Boj, který rozhodne o jejich životě a smrti.

Nefarit trojici snadno odhalil, tasil šavli a vrhl se na něj. Muži bojovali dobře, ale nefarit byl silný. Watari dostal zásah do břicha – ostrá čepel prorazila bojové brnění. Watari upadl na zem a z jeho břicha se řinula krev. Byl mrtev. Danielsovi se podařilo nefaritovi vytrhnout jeho šavli a odhodit ji pryč. Ovšem nefarit mu na oplátku zlomil vaz. Už zbýval jen Charles Brown.

Brown přežil jako poslední, i když dosti poraněný, a snažil se běžet co nejrychleji do portálu. Teleportační štěrbinu byla sice malá, ale na přesun jedné lidské postavy bohatě stačila. Za svými zády slyšel, jak po něm nefarit střílí – Brown dostal zásah do nohy a do ruky – ale v příští vteřině již ucítil energii teleportační štěrbinu a jeho oči zaplavila jasná záře. Pak už nic nevnímal...

Když se probudil z bezvědomí, ležel na kamenité zemi. Vstal, aby se rozhlédl. Kolem něj byla dobře známá krajina. Krajina, kterou neviděl už dva roky – byla to pustina Ganymedu. Brown se usmál, právě se mu totiž podařilo nemožné – utekl z Nera. Portál ho přesunul na poslední použité souřadnice. Ovšem Brownovi bylo jasné, že tohle se rychle změní. Ten nefarit teď jistě už dokončuje plnou aktivaci portálu, a největší Legie v dějinách těchto válek se přesune k Ceresu. Brown vstal a vydal se na cestu. Musí co nejrychleji naléznout nějakou základnu, aby varoval lidstvo...